

[Merethe Due Jensen]

imod at der såvel i den offentlige som private sektor er en viden, som kan udnyttes bedre, end tilfældet er i dag. Et tættere samarbejde mellem private virksomheder og det offentlige, som foreslås i erhvervsredegørelsen, bør ligeledes overvejes.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg – som jeg tidligere har nævnt – finder diskussionen om erhvervsredegørelsen meget vigtig. Det er vigtigt, at vi tager os tid til at standse op og tænke langsigtet, men i sidste ende er det dansk erhvervsliv, der har ansvaret for, at mange af disse visioner og ideer føres ud i livet. Jeg ved også, at erhvervslivet har modtaget erhvervsredegørelsen positivt, og jeg er overbevist om, at redegørelsen vil indgå i erhvervslivets overvejelser omkring strategisk planlægning i virksomhederne. Derfor skal det understreges, at vi skal skabe de bedst tænkelige rammer for det erhvervsliv, som til syvende og sidst skal sikre velfærdssamfundets beståen, og når jeg fremhæver samarbejdet mellem den private og den offentlige sektor, vil jeg gerne understrege, at vægten skal lægges på samarbejdet og ikke sammenblanding af offentlig og privat virksomhed.

Industriministeren (Trøjborg):

Blot et par enkelte kommentarer for at løfte debatten om service til private op på et lidt mere overordnet niveau.

Hvis man slår op på side 7 og 8 i erhvervsredegørelsen, der, som flere har sagt, er en glimrende analyse, så vil man kunne se en fremstilling af beskæftigelsen over et tidsspænd fra ca. 1960 og frem til 1992. Der vil man kunne se, at beskæftigelsen i den private sektor er nogenlunde konstant over årene. Cirka 1½ million mennesker er beskæftiget i den private sektor i dag, stort set det samme som i midten af 1960'erne.

Men beskæftigelsen varierer jo kolossalt meget fra det ene erhvervsområde til det andet, og det, man kan læse ud af erhvervsredegørelsen, er, at der har været ganske store omskifteligheder, ganske store forskelle i produktivitetsudviklingen og naturligvis også i konjunkturerne. Men man kan se, der har været en stor tilpasning – en indretning efter den internationale arbejdsdeling, som har været så markant og så stor. Men det er også vigtigt at holde fast ved, at hvis man har afsagt en dødsdom over den

vareproducerende sektor, så er den afsagt for tidligt.

Det er vigtigt at bemærke, at analysen siger, at i årene fra 1980 til 1992 har der været en vækst i beskæftigelsen i de varefremstillende erhverv, hvis vi ekskluderer landbrugsfremstillingssektoren. Den har været beskeden, 14.000 beskæftigede, men hvis vi tillægger beskæftigelsen i erhvervsservicesektoren, når vi op på en beskæftigelsesstigning i disse år på ca. 80.000. Der er altså stadig væk grokraft i dansk industri, og det smitter ganske kraftigt af på beskæftigelsen i erhvervs- og servicesektoren; men det er klart, at det alene ikke er nok til at trække beskæftigelsen op, og det er vel også den udfordring, vi står over for i de kommende år. Industrien kan – til trods for stor vækst i produktionen – ikke gøre det alene.

Vi kan se i erhvervsredegørelsen, at vi har haft en stor stigning i den offentlige servicesektor fra godt og vel 300.000 beskæftigede i 1960 til knap 1 million, som er beskæftigede med forskellige former for serviceydelser i den offentlige sektor i dag. Når man lægger den private og den offentlige beskæftigelse sammen, når man et ganske højt niveau med omkring 2½ millioner i beskæftigelse i det danske samfund; men det er ikke nok i forhold til det udbud af arbejdskraft, der er, og deraf følger, at vi har en alt for høj ledighed.

Så kan man gøre sig tanker om, hvad man så kan gøre ved den ledighed. Man kan gøre flere ting. Man kan selvfølgelig mindske udbudet af arbejdskraft, og det kan gøres på en intelligent og fornuftig måde ved at sætte folk i uddannelse i stedet for; det er en vigtig parameter i erhvervspolitikken, at folk uddanner sig. Men man kan jo også prøve at gå nye veje i stedet for at satse på fordeling af arbejdet eller tro på, at alle kan opkvalificere sig til et nyt job og lade dem bruge en fornuftig del af deres erhvervsaktive tid herpå. Vi kan prøve at udvikle en sektor, hvor der er ganske meget arbejde at udføre, og netop denne debat har vi jo haft meget specifikt i dag om det, der går under overskriften hjemmeservice.

Jeg synes, det er vigtigt at sætte det ind i et perspektiv. Det handler netop om at se, om vi kan udvikle nogle fornuftige sektorer, hvor vi i stedet for at tale fordeling af arbejdet taler om, at der er en hel masse arbejde, der gerne skulle udføres, og om vi kan finde nogle fornuftige modeller for, hvorledes det kan lade sig gøre.